

ligheder Kommissionen i Hænde, og saa er det ofte for sent, for saa er Parterne kommet saa langt i Handel med hinanden, at det ikke er muligt for Kommissionen at hindre det. Jeg indrømmer, at vi har taget praktisk paa det. Vi har i adskillige Tilfælde, naar vi syntes, Prisen var for høj for vedkommende, forhandlet med de paagældende, og ofte har det hjulpet; men vi har ingen Magtmidler til at tvinge dem. Tidt og ofte har de ikke en Gang taget den Sikkerhedsforanstaltning at betinge sig, at de skulde kunne opnaa Statslaan, og saa forstaar jeg saa udmærket, at det vilde føre den paagældende i en forfærdelig Ulykke, hvis vi satte os imod det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har absolut ikke Ret i sin Paastand om, at de ²³/₂₄ af Jorden vil være bestemmende for Jordprisen og ikke tillige den sidste Fireogtyvendedel. Thi det er saadan, at hvis der er ²³/₂₄, og der staar Tilbud og Efterspørgsel og dækker hinanden, saa vil den sidste Fireogtyvendedel, der bliver kastet ind ved Efterspørgselen, ikke alene betyde en Forhøjelse af Jordprisen for den sidste Fireogtyvendedel, men den vil forhøje Jordprisen for al den Jord, der overhovedet bliver solgt, og det er det, der er sket og vil ske ved denne Lovgivning, hvor man fra Statens Side træder ind i Jordkøbet med Millioner. Derved vil man vække Begæret og øge Efterspørgselen, og da vil det betyde ikke alene, at den Jord, der bliver solgt, men al anden dansk Jord ogsaa vil stige i Pris.

Maa jeg ganske kort sige til det ærede Medlem Hr. Tange, at han gjorde et ærligt Forsøg paa at mane det forskrækkelige Spøgelse, som hedder Ekspropriation, ned i Sumpen, men han glemte en eneste Ting. Han er rigtig god som Aandemaner, men man skal altid huske paa, at naar et Spøgelse er manet ned, skal der en forsvarlig Egepæl igennem, og det glemte det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg maa takke det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, fordi han gjorde mig den Ære at nævne mig sammen med Knud den Store. Jeg er imidlertid ikke enig med ham i de Betragt-

ninger, han fremsatte angaaende det foreliggende Lovforslags Indflydelse paa Jordprisen. Der er dog ingen, der er saa naiv at tro, at en Lovgivning som denne alene bestemmer Jordprisen. Nej, Konjunkturstigningen har sin store alt overskyggende Indflydelse paa Prisstigningen og Prisfaldet. Og det er meget muligt, at selv om vi kaster 12 Mill. Kr. ud til Indkøb af Jord, kan Konjunkturforholdene alligevel medføre, at Jordprisen falder stærkt. Det ærede Medlem Hr. Lillelund siger Hør!, og det skal vel sagtens være et Udtryk for, at han har forstaaet det rigtigt. Jeg skal alligevel gerne rette det derhen og paastaa, at derfor kan det godt være, at Forholdet i Realiteten er det, at de 12 Mill. Kr., der kastes ud til Opkøb, standser Prisfaldet, som vilde være blevet stærkere, hvis man ikke havde gjort det. Derfor deler Sælgeren og Køberen alligevel Pengene imellem sig. Det er det, der foregaar. Det kan ikke bestrides, at naar man stimulerer en Købers Købeevne, saa er det til Gavn for den, der sælger Varen. Derfor er det alt for letvindt at komme over det ved at paastaa, at det fra Knud den Stores Tid altid har været saadan, at Konjunkturforholdene havde den største Indflydelse paa Jordprisen, enten det saa var i Højheden eller Lavheden. Og dermed vil man have bevist, at de Midler, som Staten anvender til Opkøb af Jord, ingen Verdens Ting betyder. Det vil jeg bestemt protestere imod. Det viser, at selv om det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har studeret Knud den Store, saa har han alligevel ikke faaet rigtig fat paa det Forhold, hvorom Talen er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: De ærede Medlemmer Hr. N. P. Jensen og Hr. Stengaard-Kirkegaard har talt om Stimulering af Jordprisen gennem en saadan Lovgivning ud fra det rent kvantitative, at der er saa og saa mange Ejendomme, der efter denne Lov kan købes og sælges over hele Landet, og at det var urigtigt at mene, at denne lille Klat kunde have nogen Betydning for det hele Forhold. Det er ganske galt. Jeg forstaar ikke, at et æret Medlem som Hr. N. P. Jensen ikke er inde i den Tankegang, at det afgørende er, at vi her i Danmark skaber en kunstig Efterspørgsel hos en begrænset Del Mennesker, idet selvfølgelig Køberen her, som under normale Forhold, overvejer, hvor meget han kan forrente paa den paa-